

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 155/04-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. júna 2004 predbežne prerokoval sťažnosť J. R., B., zastúpeného advokátom Mgr. D. Z., B., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 145/94 a Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. R. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. júna 2004 doručená sťažnosť J. R., bytom B., (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. D. Z., B., označené ako „*Sťažnosť proti porušeniu práva na súdnu a inú právnu ochranu*“, pričom za odporcov označil sťažovateľ Slovenskú republiku, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky a Okresný súd Bratislava III (ďalej len „okresný súd“).

Zo sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 145/94. Ide o konanie, ktoré začalo 17. mája 1994 a bolo právoplatne skončené 19. apríla 2004 v nadväznosti na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave z 26. novembra 2003, ktorý rozhodol vo veci samej rozsudkom č. k. 10 Co 85/03–213.

Sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Právo J. R., B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 9 145/94 bolo porušené.

2. J. R. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 100.000,-Sk, ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresnému súdu Bratislava III sa ukladá, aby uhradil trovy právneho zastúpenia J. R. advokátovi Mgr. D. Z., B..“.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže

ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavny súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Zo sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ sa dožaduje vyslovenia porušenia svojho základného práva okresným súdom v čase, keď už vec bola právoplatne skončená, t. j. v čase podania sťažnosti k porušovaniu základného práva už nedochádzalo. Vzhľadom na to, že účelom konania o sťažnostiach, v ktorých sťažovatelia namietajú zbytočné prietahy v konaní nimi označených orgánov, je odstránenie stavu právnej neistoty, a tento účel vzhľadom na právoplatné skončenie veci nemožno už reálne dosiahnuť, lebo už bol dosiahnutý, ústavny súd sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene.

Ústavny súd v tejto súvislosti opakovane uvádza (IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 138/04), že jedným zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorou fyzická osoba alebo právnická osoba namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo.

Bolo už potom bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. júna 2004